

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Toma Nadejda,

Judecători: Guzun Ion, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena și Boico Victor,

cu participarea:

procurorului – Crijanovschi Sergiu

avocatului – Ionaș Gheorghe

a judecat, în ședință publică, cererea de revizuire declarată de către avocatul Ionaș Gheorghe în numele condamnaților Mititelu Lilian xxxxx și Antonovici Iulian xxxxx prin care se solicită desființarea deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 ianuarie 2011 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2010, în cauza penală în privința lui

Antonovici Iulian xxxxx, născut la
xxxxx, domiciliat în xxxxx

și

Mititelu Lilian xxxxx, născut la xxxxx, domiciliat
în xxxxx

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-au prezentat:

Procurorul Crijanovschi Sergiu, care a solicitat admiterea cererii de revizuire.

Avocatul Ionaș Gheorghe în numele condamnaților Mititelu Lilian și Antonovici Iulian, care a solicitat admiterea cererii de revizuire în sensul declarat.

Asupra cererii de revizuire, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. De către organul de urmărire penală Antonovici Iulian și Mititelu Lilian au fost puși sub învinuire pentru faptul, că la data de 17 iulie 1999, aflându-se în casa de pe xxxxx, Germania, presupunând că Marin Artur are în posesie bani în proporții mari, deoarece avea intenția să-și procure un automobil, au decis să comită omorul intenționat al lui Marin Artur, întru înlesnirea sustragerii ulterioare a bunurilor în proporții mari ale acestuia.

Astfel, Mititelu Lilian, acționând împreună și de comun acord cu Antonovici Iulian, urmărind scopul realizării intențiilor sale criminale, orientate la comiterea omorului intenționat a lui Marin Artur și însușirii în proporții mari a bunurilor acestuia, la 17.07.1999, aproximativ între orele 14:00 – 16:00, aflându-se în casa de pe xxxxx, Germania, Antonovici Iulian a apucat victima din spate de gât cu brațul său și a apăsat, în timp ce Mititelu Lilian, lovea cu pumnii în cap și trunchi.

Ulterior, acționând cu o deosebită cruzime și conștientizând că prin acțiunile sale cauzează victimei suferințe deosebite, folosind o frânghie subțire au început să stranguleze victima, în rezultatul căror acțiuni Marin Artur a decedat pe loc.

Apoi, Mititelu Lilian și Antonovici Iulian au înfășurat victima într-o cuvertură, l-au legat cu o frânghie de rufe și cu ajutorul unui stâlp din beton l-au înecat în canalul de scurgere „An Der Landscheide” în orașul Hamburg - Heimfeld.

Astfel acțiunile lui Mititelu Lilian și Antonovici Iulian au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza de art. 145 alin. (3) lit. f), h), i) Cod penal (*red. 2002*) după indicii calificativi: *„Omorul unei persoane, săvârșit cu premeditare, din interes material, de două persoane, cu deosebită cruzime, cu scopul de a înlesni o altă infracțiune”*.

1.1. Ulterior, în procesul examinării cauzei penale procurorul a solicitat recalificarea acestor acțiuni ale inculpaților Mititelu Lilian și Antonovici Iulian în baza art. 88 pct. 1), 6), 7) Cod penal (*red. 1961*), după indicii calificativi – *„omorul premeditat săvârșit în interes acaparator, cu o deosebită cruzime, săvârșit cu scopul de a înlesni săvârșirea ei”*.

1.2. Tot ei, Mititelu Lilian și Antonovici Iulian de către organul de urmărire penală au fost puși sub învinuire pentru faptul, că la 17 iulie 1999, după comiterea omorului intenționat al lui Marin Artur, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane au început să caute prin hainele victimei bani și bunuri materiale și în rezultatul căror acțiuni au găsit suma de 300 mărci germane, pe care le-au însușit.

Astfel, prin acțiunile sale Mititelu Lilian și Antonovici Iulian, au cauzat succesorului părții vătămate xxxxx daune materiale în proporții considerabile în mărime de 300 mărci germane, sumă ce la momentul săvârșirii infracțiunii conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei constituia 1731,87 lei.

1.3. Aceste acțiuni ale lui Mititelu Lilian și Antonovici Iulian au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, după indicii calificativi: *„Tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul*

sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața persoanei agresate, săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății”.

1.4. Tot ei, Antonovici Iulian și Mititelu Lilian, după comiterea omorului intenționat al cet. Marin Artur, care a avut loc la 17 iulie 1999, acționând împreună și de comun acord cu cet. Burdulescu Artur, continuându-și intențiile criminale a întreprins măsuri concrete în scopul de a intra în posesiunea sumei de 5000 mărci germane, ce aparțineau victimei.

Astfel, la 17 iulie 1999, victima Marin Artur a depozitat la martorii xxxxx, domiciliu xxxxx, suma de 5000 mărci germane în numerar.

Peste o perioadă de timp după omorul lui Marin Artur, la domiciliul martorilor xxxxx au venit Antonovici Iulian, Mititelu Lilian și Burdulescu Artur și au cerut ca banii să le fie înmânați lor. În acest context, cu scopul de a sustrage bunurile altei persoane, ei au inventat că Marin Artur ar fi fost arestat de poliție și s-ar afla sub arest. Deci ultimii ar vrea să trimită banii mamei lui Marin Artur în Republica Moldova. Martorul xxxxx nu s-a lăsat convins și a predat cele 5000 mărci germane fiicei sale vitrege xxxxx. Aceasta, la 27 august 1999, fiind înșelată, a trimis banii prin transfer bancar în Republica Moldova.

Conform formularului „Western Union” de virare a banilor, datat pe 27 august 1999, banii în sumă de 5000 mărci germane au fost trimiși pe numele xxxxx, care este soacra lui Mititelu Lilian, pe adresa xxxxx

Astfel, prin acțiunile sale Antonovici Iulian, Mititelu Lilian și Burdulescu Artur au cauzat succesorului părții vătămate xxxxx, daune materiale în proporții mari în mărime de 5000 mărci germane, sumă care la momentul săvârșirii infracțiunii conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei constituia 29408,5 lei.

1.5. Aceste acțiuni ale inculpaților au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 195 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi: *„însușirea în proporții mari a bunurilor, săvârșită în formă de escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, săvârșită de două persoane.”*

2. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 29 decembrie 2008, Antonovici Iulian și Mititelu Lilian au fost achitați de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 88 pct. 1), 6), 7) Cod penal (red. 1961), din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpați;

- art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal (red. 2002), din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpați.

Antonovici Iulian și Mititelu Lilian au fost condamnați în baza art. 122 alin. (2) Cod penal (red. 1961) la amendă în mărime de câte 100 salarii minime fiecare, iar

în temeiul art. 88 alin. (5) Cod penal (red.2002) au fost eliberați complet de executarea pedepsei.

3. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat, că Antonovici Iulian, Mititelu Lilian și o persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă în procedură separată, acționând împreună și de comun acord, având intenția și scopul de a intra în posesia sumei de 5000 mărci germane, care îi aparțineau lui Marin Artur, și pe care ultimul la 17.07.1999 a transmis-o xxxxx, s-au deplasat la domiciliu acestora xxxxx și au cerut ca banii să le fie înmânați lor.

În acest context, cu scopul de a sustrage bunurile altei persoane, ei au inventat că Marin Artur ar fi fost arestat de poliție și se află sub arest și că ar vrea să trimită banii mamei lui Marin Artur în Republica Moldova. xxxxx nu s-a lăsat convins și a predat cele 5000 mărci germane fiicei sale vitrege, xxxxx, care, la 27.08.1999, fiind înșelată, a trimis banii în suma de 5000 mărci germane prin transfer bancar în Republica Moldova. Conform formularului „Western Union” de virare a banilor, datat pe 27.08.1999, pe numele xxxxx, care este soacra lui Mititelu Lilian, pe adresa xxxxx.

Astfel, prin acțiunile sale Mititelu Lilian, Antonovici Iulian și persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunctă în procedură separată, au cauzat succesului părții vătămate xxxxx daune materiale în proporții mari în mărime de 5000 mărci germane, sumă ce la momentul săvârșirii infracțiunii conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei constituia 29408,5 lei.

3.1. Acțiunile respective instanța le-a reîncadrat de la art. 195 alin. (2) Cod penal (red. 2002) în baza art. 122 alin. (2) Cod penal (red. 1961) *ca sustragere prin escrocherie din avutul proprietarului prin înșelăciune, săvârșită în urma unei înțelegeri prealabile de către un grup de persoane, cu pricinuirea unei daune considerabile proprietarului.*

3.2. Cu referire la învinuirea adusă inculpaților Mititelu Lilian și Antonovici Iulian în baza art. 88 pct. 1), 6), 7) Cod penal (red. 1961), după indicii calificativi – „omorul premeditat săvârșit în interes acaparator, cu o deosebită cruzime, săvârșit cu scopul de a înlesni săvârșirea ei” și în baza art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, după indicii calificativi: „tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața persoanei agresate, săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății” prima instanță a constatat că învinuirea adusă inculpaților se bazează în exclusivitate pe declarațiile martorului Burdulescu Artur, depuse în cadrul urmăririi penale, care nu a fost audiat cu participarea inculpaților, aceștia fiind privați de dreptul de a se apăra.

4. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea totală a acesteia rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- *Antonovici Iulian* să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 88 pct. 1), 6), 7) Cod penal (red. 1961), și în baza acestei legi să-i fie aplicată pedeapsa închisorii pe termen de 12 ani, în baza art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 9 ani, în baza art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, să i se aplice pedeapsa închisorii pe termen de 4 ani, iar în temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor să i se aplice pedeapsa definitivă pe un termen de 16 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu admiterea integrală a acțiunii civile;

- *Mititelu Lilian* să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 88 pct. 1), 6), 7) Cod penal (red. 1961), și în baza acestei legi să-i fie aplicată pedeapsa închisorii pe termen de 15 ani, în baza art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 10 ani, în baza art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, să i se aplice pedeapsa închisorii pe termen de 7 ani, iar în temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor să i se aplice pedeapsa definitivă pe un termen de 20 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu admiterea integrală a acțiunii civile.

4.1. În argumentarea apelului procurorul a invocat că, prima instanță a pus la baza sentinței de achitare doar declarațiile inculpaților de nerecunoaștere a vinovăției, precum că în ziua omorului lui Marin Artur aceștia nu erau în or. Hamburg și că chei de la apartament avea doar Burdulescu Artur, care avea motiv să-l omoare pe Marin Artur, deoarece în Germania a venit din contul ultimului și nu dorea să-i restituie datoria.

Partea acuzării a accentuat, că vinovăția inculpaților este pe deplin dovedită prin probele acumulate de organul de urmărire penală, care coroborează între ele și au fost examinate în cadrul cercetării judecătorești.

5. Inculpații Antonovici Iulian și Mititelu Lilian în apelul lor comun au solicitat casarea sentinței în partea condamnării pe art. 122 alin. (2) Cod penal (red. 1961), deoarece vinovăția lor n-a fost dovedită prin ansamblul de probe și nu poate fi bazată pe presupuneri.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2009, apelurile procurorului și a inculpaților au fost respinse ca nefondate, iar sentința menținută fără modificări.

6.1. Instanța de apel și-a argumentat soluția prin faptul, că prima instanță just a verificat în ședința de judecată probele administrate de către organul de urmărire

penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității, astfel, ajungând la concluzia că partea acuzării nu a prezentat probe convingătoare în privința vinovăției lui Antonovici Iulian și Mititelu Lilian, deoarece vina acestora în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 88 pct. 1), 6), 7) Cod penal (*red. 1961*) și art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal (*red. 2002*) nu este dovedită prin probele administrate în dosar, totodată, corect a încadrat acțiunile inculpaților în baza art. 122 alin. (2) Cod penal (*red. 1961*).

7. Nefiind de acord cu hotărârile instanțelor de fond, procurorul a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestora, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanță de apel în alt complet de judecători, invocând că argumentele invocate în apel nu au fost verificate, iar asupra mai multor probe aduse de învinuire instanța de apel nu s-a pronunțat.

8. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 13 octombrie 2009 a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2009, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecători.

8.1. Instanța de recurs și-a argumentat soluția prin faptul, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, ceea ce echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei penale și a apelului.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2010, a fost respins ca nefondat apelul inculpaților Antonovici Iulian și Mititelu Lilian.

Conform prevederilor art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, a fost încetat procesul penal în baza art. 122 alin. (2) Cod penal (*red. 1961*), din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, prevăzut de art. 46 Cod penal (*red. 1961*).

A fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care Antonovici Iulian și Mititelu Lilian au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 88 pct. 1), 6), 7) Cod penal (*red. 1961*) la câte 10 ani închisoare fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În rest sentința a fost menținută.

9.1. Instanța de apel a apreciat ca fiind nefondate argumentele apelului declarat de inculpații Antonovici Iulian și Mititelu Lilian, menționând că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a ajuns la concluzia că inculpații au săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 122 alin. (2) Cod penal (*red. 1961*).

Totodată, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiate argumentele acuzatorului de stat cu privire la necesitatea reîncadrării faptelor inculpaților în baza art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, menționând că inculpații au fost puși sub

învinuire în baza art. 195 alin. (1) Cod penal, însă prima instanță corect a aplicat prevederile art. 10 Cod penal – efectul retroactiv al legii penale, dispunând reîncadrarea acțiunilor inculpaților în baza art. 122 alin. (2) Cod penal (1961), în baza acestei legi pedeapsa fiind mai blândă.

De asemenea instanța de apel a constatat intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală prevăzut de art. 46 Cod penal (*red. 1961*) și în temeiul art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală a dispus încetarea procesului penal în privința inculpaților în baza art. 122 alin. (2) Cod penal (*red. 1961*).

9.2. Distinct de cele relatate mai sus instanța de apel a considerat că prima instanță greșit a ajuns la concluzia de a-i achita pe inculpații Antonovici Iulian și Mititelu Lilian de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 88 pct. 1), 6), 7) Cod penal (*red. 1961*), considerând că vinovăția acestora a fost dovedită pe deplin din probele acumulate la materialele dosarului.

În acest sens instanța de apel a constatat în fapt, că Antonovici Iulian și Mititelu Lilian la data de 17 iulie 1999, aflându-se în casa de pe xxxxx, Germania, presupunând că Marin Artur are în posesie bani în proporții mari, deoarece avea intenția să-și procure un automobil, au decis să comită omorul intenționat al lui Marin Artur, întru înlesnirea sustragerii ulterioare a bunurilor în proporții mari ale acestuia.

Astfel, Mititelu Lilian, acționând împreună și de comun acord cu Antonovici Iulian, urmărind scopul realizării intențiilor sale criminale, orientate la comiterea omorului intenționat a lui Marin Artur și însușirii în proporții mari a bunurilor acestuia, la 17.07.1999, aproximativ între orele 14:00 – 16:00, aflându-se în casa de pe xxxxx, Germania, Antonovici Iulian a apucat victima din spate de gât cu brațul său și a apăsât, în timp ce Mititelu Lilian, lovea cu pumnii în cap și trunchi.

Ulterior, acționând cu o deosebită cruzime și conștientizând că prin acțiunile sale cauzează victimei suferințe deosebite, folosind o frânghie subțire au început să stranguleze victima, în rezultatul căror acțiuni Marin Artur a decedat pe loc.

Apoi, Mititelu Lilian și Antonovici Iulian au înfășurat cadavrul lui Marin Artur într-o cuvertură, l-au legat cu o frânghie de rufe și cu ajutorul unui stâlp din beton l-au scufundat în canalul de scurgere „An Der Landscheide” în orașul Hamburg - Heimfeld, Germania.

9.3. Astfel, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpaților Mititelu Lilian și Antonovici Iulian este dovedită prin însăși declarațiile acestora, care au recunoscut parțial vina.

De asemenea în opinia instanței de apel vinovăția inculpaților este dovedită și prin declarațiile martorilor Muller Maria, Popușoi Fevronia, precum și prin *declarațiile învinuitului Burdulescu Artur* din 27 aprilie 2001 și din 04 mai 2001 în cadrul interogării sale de către un judecător de instrucție, ce este în strictă

conformitate cu prevederile art. 109 Cod de procedură penală al RM, potrivit căror dânsul a confirmat că Mititelu Lilian și Antonovici Iulian l-au omorât pe Marin Artur în xxxxx, la parter dreapta în odaia ce dă în stradă, pentru a reuși acapararea a 5000 mărci germane ce-i aparțineau victimei. După săvârșirea faptei ei l-au impus să afle unde victima a depus banii, și apoi l-au mai impus, să ajungă la bani. În acest scop ei au inventat istoria, că victima a fost arestată de poliție din cauza actelor false și acum ar fi la închisoare. Banii au fost trimiși soacrei lui Mititelu Lilian. Pe această cale ei au reușit să intre în posesia banilor (f.d. 121-154, 155-183 vol. II).

În acest sens, instanța de apel, a considerat că prima instanță absolut întemeiat a apreciat critic declarațiile depuse de soția lui Mititelu Lilian - xxxxx, precum că banii în sumă ele 5000 mărci germane i-a transmis ei Burdulescu Artur ca dânsa (și nu rudele lui apropiate) să achite unor persoane necunoscute datoriile pe care el le avea fără știrea lui Mititelu Lilian, deoarece aceste declarații se contrazic cu declarațiile mamei sale xxxxx, care a declarat că banii i-a primit dânsa, ea nu cunoștea de la cine-s, dar a înțeles că-s de la Mititelu Lilian - ginerele ei.

La fel, instanța de apel a reținut că, conform raportului privind primul interogatoriu al lui Burdulescu Artur din 15 martie 2001, când el a fost interogat în apartamentul său la adresa xxxxx, proprietara fiind partenera sa de viață xxxxx, dânsul imediat a fost pregătit să facă depoziții și pregătit să-i însoțească pe ofițerii de urmărire penală la Hamburg. Deja în timpul deplasării spre Hamburg el a comunicat, că Lilian și Iulian l-au omorât pe Marin Artur din cauza a 5300 mărci germane, el însuși părăsise odaia, după ce ambii începuseră să-l bată pe Artur. Când el s-a întors mai târziu, Artur era mort sub pat. Apoi ei l-au scos afară și l-au scufundat în apropierea Seehafenstrasse (f.d.64-66 vol.II);

Instanța de apel a remarcat că în declarațiile învinuitului Burdulescu Artur din 27 aprilie 2001 și din 04 mai 2001, el a confirmat informațiile deja comunicate, precum că Mititelu Lilian și Antonovici Iulian l-au omorât pe Marin Artur în xxxxx la parter dreapta în odaia ce dă în stradă, pentru a reuși acapararea a 5300 mărci germane ce-i aparțineau victimei. Ei l-au strangulat și l-au bătut, iar Burdulescu Artur în timpul faptei părăsise odaia. Când el s-a întors mai târziu, Marin Artur se afla mort sub pat în această odaie. Apoi, în acea noapte, Lilian și Iulian au strâns cadavrul, în timp ce el și un frate de-al acuzatului Mititelu Lilian, xxxxx, i-a ajutat să tragă cadavrul până la ușa casei. Mai târziu ei i-au arătat, unde au scufundat cadavrul în apă. După săvârșirea faptei ei l-au impus să afle unde victima a depus banii și apoi l-au mai impus să ajungă la bani. În acest scop ei au inventat istoria, că victima a fost arestată de poliție din cauza actelor false și acum ar fi la închisoare. Banii au fost trimiși soacrei lui Mititelu Lilian. Pe această cale ei au reușit să intre în posesia banilor (f.d.121-154,155-183 vol.II).

Instanța de apel a considerat că aceste probe corespund adevărului, au fost dobândite legal, deoarece se confirmă și prin declarațiile învinuitului

Burdulescu Artur în fața unui judecător de instrucție, ceea ce corespunde cerințelor art. 109 Cod de procedură penală a RM.

În opinia instanței de apel, această concluzie derivă și se confirmă prin Protocolul ședinței de judecată din 17 iulie 2001 în cazul anchetei împotriva lui Burdulescu Artur în fața judecătorului Judecătoriei Hamburg (f.d.219-222 vol.II), cât și Dispoziției din 21 iunie 2001 privind interogarea judiciară a acuzatului Burdulescu Artur (f.d. 390 vol.II). În cadrul vizionării locului crimei cu învinuitul Burdulescu Artur din 07 mai 2001 (f.d. 185-188 vol.II), ultimul a arătat unde, când și cum a fost omorât Marin Artur de către inculpații Mititelu Lilian și Antonovici Iulian.

După comiterea omorului în anul 1999, inculpații Mititelu Lilian și Antonovici Iulian au părăsit îndată localitatea - locul faptei în Germania, s-au ascuns de organul de urmărire penală, fiind reținuți peste 7 ani în Republica Moldova. Astfel spus, prezența lor la audierile lui Burdulescu Artur ori confruntarea cu dânsul a fost imposibilă și, prin urmare declarațiile obținute de la martorul Burdulescu Artur de către judecătorul de instrucție sunt legale.

La fel, instanța de apel, a mai conchis că vina inculpaților Mititelu Lilian și Antonovici Iulian se mai demonstrează, cu certitudine, și de următoarele probe:

- raportul privind stabilirea zilei exacte a comiterii crimei (f.d.189 vol.II);
- protocolul privind autopsia unui cadavru din 02 iulie 2000 efectuat de Institutul de Medicină Legală al Universității Hamburg (f.d.69-86 vol. VII);
- raportul de expertiză medico - legală nr.68 din 24 aprilie 2007 (f.d.96-98 vol.VII);
- declarațiile succesoriului părții vătămate xxxxx (f.d. 121-123 vol.VII); ale martorilor Macovei Eugenia (f.d. 126-129 vol.VII); Burdulescu Maria (f.d. 135-136 vol.VII); Popușoi Fevronia (f.d.13-14 vol.V);
- raportul colaboratorilor organelor de poliție Germaniei care au efectuat ancheta preliminară în cazul omorului cet. Marin Artur referitor la declarațiile martorilor Muler Maria Magdalena și Hartgen Klaus, declarațiile martorului Hartgen Maria;
- raportul referitor la declarațiile martorei Burdulescu Sabina (f.d.236 vol.II);
- dispoziția privind pornirea procedurii de anchetă împotriva lui Burdulescu Artur conform art.154 alin. (1) StPO (Codul Penal Germaniei) (f.d.15 vol.VII);
- raportul de examinare chimico-toxicologică nr. T 201/00 din 10 august 2000 (f.d.65-67 vol.I);
- copia transferului de bani din 27 august 1999 (f.d.152, 153 vol.I), (f.d.127, 128 vol.III), din care rezultă că 5000 mărci germane au fost transferați de către inculpații Mititelu Lilian și Antonovici Iulian, soacrei lui Mititelu Lilian;

- raportul anchetei efectuate de autoritățile germane privind situația pe 25 ianuarie 2001 (f.d.208-216 vol.I); acțiuni de anchetă pe xxxxx, de unde s-a ridicat frânghiile de rufe de culoare galbenă (fd.17-18, vol.II);

- raportul colaboratorilor organelor de poliție a Germaniei care au efectuat ancheta preliminară în cazul omorului cet. Marin Artur referitor la declarațiile martorilor Muller Maria Magdalena și Hartgen Klaus.

În baza probatoriului cercetat instanța de apel a ajuns la concluzia, că vinovăția inculpaților Mititelu Lilian și Antonovici Iulian de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 122 alin. (2) și art. 88 p. 1), 6), 7) Cod penal (red. 1961), a fost dovedită pe deplin.

10. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Batîr Valeriu în numele inculpatului Antonovici Iulian în temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, prin care a solicitat pronunțarea unei hotărâri de achitare, cu eliberarea lui Antonovici Iulian de sub arest.

Întru argumentarea recursului, apărarea a invocat, că în cadrul urmăririi penale, cât și cercetării judecătorești vinovăția inculpaților nu a fost dovedită; probele au fost acumulate pe dosarul penal împotriva lui Burdulescu Artur și nu împotriva lui Antonovici Iulian și Mititelu Lilian. Unica probă pe care se bazează învinuirea sunt mărturiile lui Burdulescu Artur, care singur figurează în materialele cauzei în calitate de bănuit și este cointeresat în incriminarea lui Antonovici Iulian și Mititelu Lilian. Martorul principal al acușării - Burdulescu Artur, a fost interogat în Germania, fără a asigura posibilitatea bănușilor, apărătorilor lor de a pune întrebări martorului audiat, ceea ce contravine practicii CEDO.

Nu s-a stabilit cu certitudine, că Antonovici Iulian și Mititelu Lilian ar fi luat banii în sumă de 5000 mărci germane de la xxxxx din Germania și i-ar fi transferat în Moldova prin „Western Union”, fiindcă de ridicarea acestora și transferarea lor s-a ocupat Burdulescu Artur.

11. Inculpatul Antonovici Iulian în recursul declarat a solicitat casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, cu eliberarea sa de sub arest invocând că, unica probă pe care se bazează învinuirea sunt declarațiile calomnioase ale lui Burdulescu Artur, care singur figurează în cauza dată în calitate de bănuit.

Burdulescu Artur a făcut tot posibilul ca să ducă în eroare organul de urmărire penală din Germania, și anume știind despre omorul lui Marin Artur, intenționat nu s-a adresat poliției, ci a ascuns acest fapt până în 2001, când era deja bănuit de acesta și urma să fie reșinut.

Burdulescu Artur a fost acela, care a minșit-o pe soșia lui Mititelu Lilian, care erau și cumătri, ca să primească banii trimiși de el, că chipurile are datorii mari și nu vrea să știe nimeni despre acest fapt, nici chiar rudele lui, astfel ducând OUP în

eroare punând vina omorului și sustragerea banilor de la Marin Artur pe seama lui Antonovici Iulian și Mititelu Lilian.

Trezesc dubii și declarațiile lui Burdulescu Artur că Antonovici Iulian și Mititelu Lilian după comiterea omorului i-ar fi arătat locul unde a fost aruncat cadavrul, deoarece nici un infractor după comiterea infracțiunii nu ar fi arătat locul comiterii infracțiunii unei persoane terțe. Burdulescu Artur a declarat că Marin Artur a fost omorât prin strangulare, pe când expertiza medico-legală a arătat că lezarea integrității gâtului a fost produsă prin plagă tăiată.

12. Avocatul Scrob Mihail în numele inculpatului Mititelu Lilian invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în recursul prealabil a solicitat casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Mititelu Lilian și Antonovici Iulian, invocând că nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

13. Avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatului Mititelu Lilian invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, în recursul declarat a solicitat casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței primei instanțe.

Întru argumentarea recursului, apărarea a invocat că:

- instanța de apel greșit a admis apelul procurorului, nu a cercetat și nu a analizat nemijlocit sub toate aspectele și în mod obiectiv probele administrate, nu s-a dat aprecierea cuvenită declarațiilor martorilor și altor probe care demonstrează nevinovăția lui Mititelu Lilian în săvârșirea celor incriminate;

- instanța de apel greșit a pus la baza adoptării hotărârii declarațiile lui Burdulescu Artur, care a fost audiat în fața unui judecător din Germania, deoarece modul de audiere a acestuia nu corespunde cerințelor art. 109 Cod de procedură penală și practicii CEDO, cu asigurarea posibilității bănuțului, învinutului, apărătorului acestuia, părții vătămate și procurorului de a pune întrebări martorului audiat;

- declarațiile lui Burdulescu Artur nu pot fi considerate ca veridice, deoarece acesta aflându-se în Germania și fiind suspectat de omorul lui Marin Artur, este direct cointeresat în învinuirea unor alte persoane de comiterea infracțiunii incriminate lui, cu scopul ca el să fie eliberat de răspunderea penală;

- declarațiile lui Burdulescu Artur sunt contradictorii, deoarece dânsul afirma că Marin Artur a fost strangulat, pe când potrivit expertizei victima a decedat în rezultatul plăgii tăiate a gâtului;

- instanța de apel greșit a pus la baza adoptării hotărârii sale declarațiile martorilor Macovei Ivana, Burdulescu Maria și Popușoi Fevronia, care nu cunosc în mod direct circumstanțele cauzei omorului lui Marin Artur.

14. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 ianuarie 2011 au fost respinse ca inadmisibile recursurile declarate cu menținerea deciziei instanței de apel.

14.1. Instanța de recurs ordinar a remarcat, că instanța de apel corect a stabilit că procesul penal în privința lui Antonovici Iulian și Mititelu Lilian în baza art. 122 alin. (2) Cod penal (red. 1961) urmează a fi încetat, din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, prevăzut de art. 46 Cod penal (red. 1961).

Cu referire la achitarea inculpaților în baza art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, instanța de recurs ordinar a constatat, că soluția instanțelor de fond este corectă, deoarece nici o probă nu demonstrează cu certitudine, că în timpul omorului lui Marin Artur, inculpații i-ar fi sustras victimei careva bunuri.

De asemenea instanța de recurs ordinar a reținut, că instanța de apel întemeiat i-a condamnat pe Antonovici Iulian și Mititelu Lilian în baza art. 88 pct. 1), 6), 7) Cod penal (red. 1961), vinovăția cărora este pe deplin dovedită din materialele cauzei penale, care au fost verificate și apreciate din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de recurs ordinar a apreciat ca fiind declarative și inadmisibile criticile formulate de către inculpatul Antonovici Iulian, de apărătorul său, avocatul Batîr Valeriu și de avocații Scrob Mihail și Ionaș Gheorghe în numele inculpatului Mititelu Lilian, prin care a fost invocat că declarațiile martorului principal al acuzării - Burdulescu Artur, obținute de judecătorul de instrucție în Germania nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare, deoarece nu a fost asigurată posibilitatea bănușilor Antonovici Iulian și Mititelu Lilian și apărătorilor lor de a pune întrebări martorului audiat.

În acest context instanța de recurs ordinar a remarcat, că după comiterea omorului în anul 1999, inculpații Mititelu Lilian și Antonovici Iulian au părăsit îndată localitatea - locul faptei în Germania, s-au ascuns de organul de urmărire penală, fiind reținuți peste 7 ani în Republica Moldova. Astfel spus, prezența lor la audierile lui Burdulescu Artur ori confruntarea cu dânsul a fost imposibilă și, prin urmare declarațiile obținute de la martorul Burdulescu Artur de către judecătorul de instrucție din Germania în anul 2000, sunt legale și corespund prevederilor art. 109 alin. (3) Cod de procedură penală, iar citirea lor în ședința instanței de judecată corespunde prevederilor art. 371 alin. (1) pct. 2) Cod penal (până la modificările operate prin Legea din 28 iulie 2006). Or, potrivit art. 3 alin. (1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească. Martorul Burdulescu Artur a fost interogată de către judecătorul de instrucție din Germania în anul 2000.

În opinia instanței de recurs ordinar, nu pot fi reținute argumentele recurențelor prin care a fost invocat, că declarațiile martorului Burdulescu Artur nu sunt veridice, or, acesta interogată inițial în apartamentul său din xxxxx, Germania, precum și declarațiile acestuia depuse în fața judecătorului Judecătoriei Hamburg în calitate de acuzat, a confirmat consecvent și consecutiv că anume Antonovici Iulian și Mititelu Lilian au comis omorul lui Marin Artur din motivul acaparării sumei de bani de 5300 mărci germane și, că ulterior aceștia i-au arătat locul unde a fost scufundat cadavrul lui Marin Artur, de asemenea el a fost impus de aceștia să afle unde victima a depus banii, să ajungă la ei și să fie trimiși soacrei lui Mititelu Lilian - toate acțiunile au derulat anume în așa fel și banii sustrași au fost expediți în Moldova.

Aceste declarații făcute de către martorul Burdulescu Artur au avut loc în condițiile legii, nimeni nici nu invocă să fi fost aplicate careva metode nepermise față de martor la obținerea declarațiilor incriminatorii împotriva lui Antonovici Iulian și Mititelu Lilian, iar în cumul cu toate probele administrate în cauză și prin coroborarea lor - declarațiile lui Burdulescu Artur sunt pertinente, concludente și veridice.

La fel, au fost apreciate ca neîntemeiate și argumentele recurențelor, precum că conform raportului de expertiză medico-legală nr. 68 din 24 aprilie 2007, efectuat în Moldova, omorul lui Marin Artur a fost săvârșit cu lezarea integrității gâtului prin plagă tăiată și nu prin strangulare așa cum rezultă din declarațiile lui Burdulescu Artur.

În acest aspect, instanța de recurs a menționat, că raportul de expertiză medico-legală nr. 68 din 24 aprilie 2007, indică că din cauza proceselor descompunerii tardive a cadavrului, cauza de deces cu certitudine nu putea fi stabilită, însă a fost presupusă traumarea gâtului (plagă tăiată sau strangulare) cu lezarea integrității gâtului sau tegumentelor lui (f.d.96-98 vol.VII).

Expertul, ca obiect de studiu la întocmirea acestui raport de expertiză, a avut doar documentele anexate la dosar și întocmite de autoritățile germane, inclusiv raportul privind stabilirea zilei exacte a comiterii crimei (f.d.189 vol.II); protocolul privind autopsia cadavrului din 02 iulie 2000, efectuat de Institutul de Medicină Legală al Universității Hamburg Germania (f.d.69-86 vol.VII), astfel spus, expertul nici nu putea face o altă concluzie categorică că omorul ar fi fost săvârșit cu lezarea integrității gâtului prin plagă tăiată și nu prin strangulare. Or, la fața locului au fost depistate și ridicate frânghii de rufe (f.d. 17-18 vol. II).

Potrivit instanței de recurs ordinar, nu s-au confirmat nici argumentele recurențelor, precum că la examinarea cauzei „...a fost încălcat dreptul inculpaților la apărare, neasigurându-i în mod obligatoriu cu apărători solicitați de ei sau numiți din oficiu”.

A fost respins și argumentul recurenților precum că instanța de apel nu a dat apreciere cuvenită declarațiilor martorilor Macovei Ivana, Burdulescu Maria și Popușoi Fevronia și altor probe care ar demonstra nevinovăția lui Antonovici Iulian și Mititelu Lilian, fiind menționat că dezacordul cu aprecierea probelor nu constituie temei pentru recurs și nu poate servi motiv pentru casarea hotărârii legal adoptate de către instanța de apel.

15. Avocatul Ionaș Gheorghe împreună cu condamnatul Mititelu Lilian au contestat deciziile instanțelor de recurs ordinar și de apel cu recurs în anulare, solicitând casarea acestora și menținerea sentinței primei instanțe.

16. Condamnatul Antonovici Iulian de asemenea a declarat recurs în anulare, solicitând casarea deciziei instanței de recurs ordinar și a instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe.

17. Avocații Batîr Valeriu și Scrob Mihail în numele condamnaților Mititelu Lilian și Antonovici Iulian, depunând recurs în anulare au solicitat casarea hotărârilor instanțelor de recurs ordinar și de apel cu pronunțarea unei hotărâri de achitare a acestora.

18. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 20 iunie 2011, s-a decis inadmisibilitatea recursurilor în anulare, ca fiind vădit neîntemeiate.

19. Condamnatul Mititelu Lilian a declarat recurs în anulare, solicitând casarea deciziei instanței de recurs ordinar și a instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe.

20. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 22 decembrie 2011, s-a decis inadmisibilitatea recursului în anulare, ca fiind repetat și necorespunzător prevederilor art. 435 Cod de procedură penală.

21. La 02 iulie 2020, avocatul Ionaș Gheorghe în numele condamnaților Mititelu Lilian și Antonovici Iulian a depus cerere de revizuire a procesului penal, solicitând desființarea deciziilor Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 ianuarie 2011 și a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2010, cu remiterea cauzei pentru rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea cererii de revizuire apărarea menționează, că prin hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 02 iulie 2019, în cauza *Mititelu și Antonovici vs. R. Moldova* s-a constatat o încălcare a articolului 6§1 din Convenție. Totodată, a fost obligat statul reclamat să achite reclamanților 3000 euro fiecărui reclamant și 1500 euro pentru costuri și cheltuieli.

Evidențiază apărarea, că în § 19-24 din hotărârea nominalizată, Curtea Europeană a constatat următoarele: „... în primul rând, că reclamanții n-au renunțat la dreptul lor de a verifica declarațiile lui Artur Burdulescu, precum și faptul că ei au invocat în recursul lor că declarațiile lui Artur Burdulescu, oferite autorităților din

Germania, nu puteau fi folosite în calitate de probe, fără audierea acestuia și de către instanța de judecată.

Curtea a subliniat că autoritățile Republicii Moldova au încercat să-l citeze o dată pe Artur Burdulescu, însă au renunțat la tentativele lor după ce Artur Burdulescu nu s-ar fi conformat citației. Deși Artur Burdulescu a recunoscut în fața autorităților din Germania că ajutase reclamantii să transporte corpul victimei, autoritățile Republicii Moldova nu au examinat posibilitatea de a-l pune sub învinuire pentru complicitate la omor și să solicite extrădarea lui de către autoritățile germane. De asemenea, acestea nu au luat în considerare posibilitatea de a-l audia pe Artur Burdulescu prin videoconferință. Prin urmare, Curtea nu a fost convinsă că autoritățile naționale au întreprins toate eforturile rezonabile pentru a asigura prezența martorului Artur Burdulescu la procesul de judecată...

În continuare Curtea a constatat că „...declarațiile făcute de Artur Burdulescu în fața autorităților germane au fost singurele dovezi în baza cărora reclamantii au fost găsiți vinovați și condamnați de către instanțele naționale. Restul probelor la care a făcut referință Guvernul sunt dovezi indirecte care nu puteau determina în mod direct condamnarea reclamantilor...”

Curtea a notat că nici Curtea de Apel, nici Curtea Supremă de Justiție nu au explicat motivul pentru care au ajuns la o concluzie diferită decât prima instanță cu privire la valoarea probantă a declarațiilor lui Artur Burdulescu, acestea eșuând să verifice credibilitatea declarațiilor martorului. Toate probele au fost doar enumerate, prezentându-le drept dovadă că reclamantii ar fi comis infracțiunea, însă fără nicio mențiune că declarațiile lui Artur Burdulescu nu au fost verificate în ședință de judecată.

Prin urmare, Curtea a ajuns la concluzia, că Curtea de Apel și Curtea Supremă de Justiție au omis să examineze fiabilitatea declarațiilor lui Artur Burdulescu.

De asemenea, Curtea notează în hotărârea adoptată că nu au fost întreprinse măsuri procedurale pentru a compensa lipsa posibilității reclamantilor de a-l supune pe Artur Burdulescu unui interogatoriu contradictoriu în timpul procesului de judecată și că instanțele nu au abordat în mod relevant obiecția reclamantilor cu privire la fiabilitatea declarațiilor lui Artur Burdulescu.

În baza considerațiilor menționate, Curtea Europeană a ajuns la concluzia că reclamantilor le-a fost limitat dreptul de a audia martorul Artur Burdulescu, declarațiile cărora au jucat un rol decisiv în condamnarea lor. Prin urmare, reclamantii nu au avut parte de un proces echitabil și a avut loc o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție.

22. *Judecând cererea de revizuire în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal concluzionează că aceasta urmează a fi admisă din următoarele considerente.*

Potrivit art. 464¹ alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pronunțate în cauzele în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a drepturilor sau a libertăților fundamentale ale omului pot fi supuse revizuirii dacă cel puțin una dintre consecințele grave ale încălcării Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a protocoalelor adiționale la aceasta continuă să se producă și nu poate fi remediată decât prin revizuirea hotărârii pronunțate.

Conform art. 464¹ alin. (11) pct. 1), 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, dacă constată că cererea de revizuire este întemeiată, instanța desființează hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația persoanei vizate sau dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 7 alin. (8) Cod de procedură penală, hotărârile definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, procurori și instanțele de judecată.

În sensul vizat se atestă că, prin hotărârea din 02 iulie 2019, în *cauza Mititelu și Antonovici vs. R. Moldova* s-a constatat încălcarea articolului 6§1 din Convenție în privința reclamanților.

Potrivit constatărilor Înaltei Curți pe marginea procedurilor judiciare desfășurate în Republica Moldova s-a constatat, că prima instanță i-a achitat pe reclamanții Antonovici Iulian și Mititelu Lilian cu privire la acuzațiile de omor care le-au fost imputate, această instanță constatând că unica probă prezentată de către procuror în susținerea acuzațiilor împotriva reclamanților s-a limitat la depozițiile lui Artur Burdulescu, oferite autorităților din Germania.

Ulterior, instanța de apel a anulat hotărârea instanței inferioare în partea cu privire la acuzațiile de omor, admitând în calitate de probă declarațiile lui Artur Burdulescu oferite autorităților din Germania și a constatat vinovăția reclamanților în comiterea infracțiunii de omor. Instanța a stabilit că declarațiile lui Artur Burdulescu erau veridice, deoarece acestea fuseseră depuse în fața unui judecător de instrucție. Soluția instanței de apel a fost menținută și prin decizia Curții Supreme de Justiție din 18 ianuarie 2011.

Curtea Europeană a remarcat, că articolul 6 § 3 (d) din Convenție consacră principiul potrivit căruia, înainte de a fi condamnat, probele împotriva inculpatului trebuie să-i fie prezentate acestuia, în cadrul unui proces public, în vederea dezbaterii lor în contradictoriu. Excepții de la acest principiu sunt posibile, însă ele nu trebuie să încalce dreptul la apărare, care, de regulă, impune ca acuzatul să aibă o posibilitate reală și adecvată să audieze martorul care depune declarații împotriva sa, pentru a avea posibilitate să le conteste, fie în momentul în care martorul face declarația sau la o etapă ulterioară a procedurii (*Lucà v. Italia, nr. 33354/96, §§ 39-40, CEDO 2001 II*).

De asemenea în jurisprudența sa, Curtea a statuat cu diferite ocazii că, în primul rând, neprezentarea unui martor în ședință trebuie să fie justificată de un motiv întemeiat și, în al doilea rând, că atunci când o condamnare se bazează în mod exclusiv sau determinant pe depozițiile unei persoane căreia acuzatul nu i-a putut adresa întrebări sau nu a putut solicita să-i fie adresate întrebări nici în faza derulării anchetei, nici în faza examinării judiciare, dreptul la apărare este limitat într-o măsură incompatibilă cu garanțiile prevăzute de Articolul 6 (*a se vedea Al-Khawaja și Tahery v. Regatul Unit [MC], nr. 26766/05 și 22228/06, § 119, 15 decembrie 2011, și în mod redefinit în Schatschaschwili v. Germania [MC], nr. 9154/10, §§ 107 și 118, 15 decembrie 2015*)

În speță, Curtea Europeană a stabilit, că declarațiile făcute de Artur Burdulescu în fața autorităților germane au fost singurele dovezi în baza cărora reclamantii au fost găsiți vinovați și condamnați de către instanțele naționale. Restul probelor la care a făcut referință Guvernul sunt dovezi indirecte care nu puteau determina în mod direct condamnarea reclamantilor.

Totodată, Înalta Curte a constatat, că autoritățile naționale nu au întreprins toate eforturile rezonabile pentru a asigura prezența martorului Artur Burdulescu la procesul de judecată. Curtea de Apel și Curtea Supremă de Justiție au omis să examineze fiabilitatea declarațiilor lui Artur Burdulescu.

Prin urmare, Curtea Europeană a ajuns la concluzia că reclamantilor le-a fost limitat dreptul de a audia martorul Artur Burdulescu, declarațiile căruia au jucat un rol decisiv în condamnarea lor. Prin urmare, reclamantii nu au avut parte de un proces echitabil și a avut loc o încălcare a articolului 6 § 1 din Convenție.

Având în vedere că condamnarea lui Antonovici Iulian și Mititelu Lilian în baza art. 88 pct. 1), 6), 7) Cod penal (red. 1961) a avut loc cu încălcarea articolului 6 § 1 din Convenție, iar consecințele grave a încălcării nominalizate continuă să se producă, dat fiind faptul că decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 ianuarie 2011 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2010 sunt afectate de erori de drept, dar care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, în speță se impune soluția admiterii cererii de revizuire, desființării hotărârilor contestate și dispunerii rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să înlătore erorile de drept menționate, să țină cont de circumstanțele expuse, să judece cauza în strictă conformitate cu legea și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

23. În conformitate cu prevederile art. 464¹ alin. (11) pct. 1), art. 435 alin. (1) pct. 2), lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Se admite cererea de revizuire declarată de către avocatul Ionaș Gheorghe în numele condamnaților Mititelu Lilian xxxxx și Antonovici Iulian xxxxx, se desființează total decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 ianuarie 2011 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2010, în cauza penală în privința lui **Mititelu Lilian xxxxx și Antonovici Iulian xxxxx** și se dispune rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Decizia motivată pronunțată la **29 ianuarie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Guzun Ion

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor